РЕШЕНИЕ

№ 8131
София, 07.06.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на десети май две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:СВЕТЛА ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ:НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
ТОДОР ТОДОРОВ

при секретар Росица Тодорова и с участието
на прокурора Маринела Тотева изслуша докладваното
от съдията ТОДОР ТОДОРОВ
по адм. дело № 1455/2012.

Производство по чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на кмета на Община Монтана против решение от 12.12.2011 г. по адм. дело № 505 / 2011 г. на Административен съд - Монтана. Поддържат се оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон и необоснованост - касационни основания по чл. 209, т.3 от АПК.
Ответната по жалбата страна, областен управител на Област Монтана не изразява становище.
Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.
Касационната жалба е подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 от АПК, в срока по чл. 211, ал.1 АПК, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество на основанията посочени в нея и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл. 218, ал.2 от АПК е неоснователна.
С решение от 12.12.2011 г. по адм. дело № 505 / 2011 г. Административен съд - Монтана е отменил мълчалив отказ на орган по приходите при Община Монтана за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми в размер на 2053,29 лева по искане изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. на областен управител на Област Монтана. Изпратил е административната преписка на орган по приходите при Община Монтана за произнасяне по направеното искане с издаване на акт за прихващане и възстановяване или изричен и мотивиран писмен отказ. Присъдил е разноски.

Решението е правилно по своя резултат.
Допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както по отношение задължението на компетентния орган за произнасяне с надлежен акт по заявеното искане, така и досежно редът за реализиране на последващия административен контрол. Макар и с непрецизни мотиви и при допуснати нарушения на съдопроизводствени правила съдът, законосъобразно е приел с първоинстанционното решение, че е необходимо административната процедура да стартира от самото начало, за да се развие по установения от чл.9б във връзка с чл.4, ал.1-5 Закона за местните данъци и такси процесуален ред.
Липсата на наведени от касатора основания за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствени правила е пречка настоящата инстанция да се произнесе в тази насока. Съгласно чл. 218, ал.2 от АПК Върховният административен съд следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, но не и за пороци съставляващи съществени нарушения на съдопроизводствените правила. За тях произнасяне се дължи при конкретно заявени фактически основания.
По изложените съображения атакуваното съдебно решение, като правилно по своя резултат следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.12.2011 г. по адм. дело № 505 / 2011 г. на Административен съд - Монтана.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Светла Петкова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Наталия Марчева
/п/ Тодор Тодоров

тт

Р Е Ш Е Н И Е

гр. Монтана, 12.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Монтана, I състав в публичното заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди и единадесета година в състав:

Председател: Момчил Таралански

при секретаря К. К., като разгледа докладваното от съдия Таралански адм. дело № 505 по описа за 2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по жалба срещу мълчалив отказ за издаване на индивидуален административен акт с правно основание чл.129, ал.7 от ДОПК във връзка с чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Жалбоподателят Областен управител на Област Монтана обжалва мълчалив отказ на орган по приходите на Общинска администрация – Монтана за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми в размер на 2 053,29 лева по искане с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. на Областен управител – Монтана. В жалбата си и чрез процесуалния представител в съдебно заседание, жалбоподателят поддържа, че непроизнасянето в срок на служител от отдел „Местни приходи" на Общинска администрация – Монтана, който изпълнява функциите на орган по приходите по смисъла на чл.4, ал.3 от МЗДТ, представлява мълчалив отказ, който е незаконосъобразен, доколкото не можело да се приеме, че писмо изх. № 06-00-92/03.05.2011 г. на Кмета на Община Монтана представлявало изричен писмен отказ на надлежен административен орган. В жалбата също така се навеждат доводи по същество на искането за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми, неправомерно събрани за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци. Моли съда да отмени обжалвания мълчалив отказ и да му присъди направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Кметът на Община Монтана, не взема становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е срещу мълчалив отказ за издаване на индивидуален административен акт и съгласно определение № 14 368/07.11.2011 г. по адм. дело № 12 975/2011 г. на ВАС, VI о. е подадена в законоустановения срок от субект – Областен управител, представляващ юридическото лице Областна администрация, за което акта пряко и непосредствено засяга права и законни интереси. С оглед на изложеното, жалбата е допустима.

По основателността на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства, намери за установено от фактическа страна следното:

С искане с придружително писмо с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. Областен управител – Монтана и поискал от отдел „Местни приходи" на Община Монтана да издаде акт за прихващане и възстановяване на недължимо платени данъци за недвижим имот и такса за битови отпадъци за поземлен имот с идентификатор 48489.7.100 по кадастралната карта на гр. Монтана (партида № 000320534005 в отдел „Местни приходи" на Общинска администрация - Монтана), представляващ застроен терен с площ от 3 312 кв.м., намиращ се на бул. „Г*** март" в гр. Монтана, актуван с АДС № 3236/30.12.2008 г.

С писмо изх. № 06-00-92/03.05.2011 г., Кмета на Община Монтана е уведомил Областен управител, че съгласно чл.14, ал.3 от ЗМДТ, при промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал.1.

Видно от заповед № 3005/22.11.2010 г. на Кмета на Община Монтана, същият е определил служителите С*** Б*** М*** – Г*** и Е*** В*** К*** на длъжности „старши експерт" от отдел

„Местни приходи" при дирекция „Ф*** – стопански дейности" на Общинска администрация – Монтана да изпълняват функциите на органи по приходите по смисъла на разпоредбата на чл.4, ал.3 от ЗМДТ.

Не се установи, а не се и твърди от ответната страна, органа по приходите към Община Монтана да е издавал изричен писмен акт или отказ по искането за прихващане или възстановяване.

От правна страна, съдът въз основа на разпоредбата на чл.168 АПК след цялостната проверка на оспорения акт по основанията на чл.146 АПК, намира следното:

Налице е мълчалив отказ по направеното искане, доколкото липсва изричен писмен отказ от компетентния административен орган – органа по приходите към Община Монтана. Писмото с изх. № 06-00-92/03.05.2011 г. на Кмета на Община Монтана от една страна не е издадено от компетентния орган – органа по приходите, а от друга страна изобщо не съдържа реквизитите на индивидуален административен акт, респективно отказ за издаването на такъв, доколкото липсва разпоредителна част и въобще каквото и да е властническо волеизявление, насочено към регулиране на определена административно-правна материя.

Този мълчалив отказ не дава възможност на съда да прецени мотивите за отказа, при което не е възможно да се проведе съдебен контрол по реда на ДОПК дали законосъобразно е отказано издаването на искания акт за прихващане и възстановяване.

На основание чл.160, ал.3 от ДОПК и във връзка с чл.172, ал.2, предл.2 и чл.173, ал.2 от АПК, съдът намира, че липсата на изричен писмен акт по направеното искане за прихващане и възстановяване не позволява на съда да упражни съдебен контрол и най-вече да се произнесе по същество, при което административната преписка следва да бъде изпратена на органа по приходите, който като анализира наличните и евентуално събере и нови доказателства и изведе съответните правни изводи от същите, да се произнесе по същество на направеното искане с мотивиран изричен писмен акт.

Въз основа на чл.143, ал.1 от АПК във връзка с направеното искане в жалбата и в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя, следва да се присъдят и направените разноски по делото – юрисконсултско възнаграждение по чл.8 във връзка с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. и внесените държавни такси.

Водим от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на орган по приходите към Общинска администрация на Община Монтана за издаване на акт за прихващане и възстановяване на суми в размер на 2 053,29 лева по искане с изх. № ФС-19-26-(1)/05.04.2011 г. на Областен управител – Монтана.

ИЗПРАЩА административната преписка на орган по приходите към Общинска администрация на Община Монтана, който като вземе предвид указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени с настоящето съдебно решение, да се произнесе по направеното искане с издаване на акт за прихващане и възстановяване или изричен и мотивиран писмен отказ, при спазване на законовите реквизити.

ОСЪЖДА Община Монтана, представлявани от Кмета на общината, да заплатят на Областен управител на Област Монтана, направените по делото разноски в размер на 338 (триста тридесет и осем) лева (75 лева държавна такса и 263 лева юрисконсултско възнаграждение).

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението за страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: